

D'un pol a un altre pol

(*El País*, Quadern, 1 de juny 2006)

Francesc Parcerisas

[...] A l'altre pol hi podríem anar a buscar un tresor ben diferent, *Absalom*, d'Hilari de Cara (Melilla, 1945). L'autor va publicar el 1998 un llibre contundent, *Bolero*, i ara publica a Pollença aquest nou recull, un fris abaltidor del món contemporani. Els poemes d'Hilari de Cara, creats des del rerefons de la seva talaia americana, s'han fet durs («tothom mata allò / que estima, estima allò que mata»), han perdut ironia i han guanyat una densitat i complexitat envejables. La veu que ens parla és la d'algú que escolta, mira, o pregunta. El lector troba a *Absalom* la pluralitat de veus del món en què vivim, amb les seves crueltats, contradiccions, incerteses i, naturalment, referents culturals. A «Judit als carrers», Utah, Grammery Park i els passos zebra s'afegeixen als escenaris de Judit o Salomé. El poeta llegeix Hart Crane i no es pot estar de llegir al mateix temps els rètols amb «els telèfons d'emergència per als suïcides al pont», però també escolta els sorolls del món, començant per la pilota de bàsquet que bóta, i seguint, gairebé com un *leit motiv*, pels diferents rius que recorren als poemes. En aquest re-taule que és *Absalom*, hi ha un alè enfocat cap a l'èpica moderna; mal i plaer s'uneixen en uns ulls clars de «quasi de cega» o en «un

riu de benzina en flames». I sempre hi ha algú que, com a la poesia antiga, observa i sap que les seves accions no tenen cap importància, però que, tot i així, potser seran «una lliçó als esclaus / sota la sorda llangor de les estrelles» [...].